

Til lovforslag nr. L 254. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 29. april 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Overgangsordning)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* inden for flertallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) kan støtte lovforslaget som fremsat af ministeren under forudsætning af, at ministeren nu efterlever 17. maj-aftalen og fremsætter et lovforslag om en forsikrings-/fondsordning, som, hvis det viser sig teknisk og politisk muligt, kan træde i kraft senest den 1. januar 1993. Hermed vil de 2 × 60 mio. kr., som er afsat til en fond eller forsikringsordning, kunne blive brugt til opbygning af en sådan ordning, som kan sikre de risikofyldte arbejdsområder for de økonomiske konsekvenser af arbejdsgiverbetalte dage (G-dage).

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) vil ved 3. behandling hverken stemme for eller imod lovforslaget og beklager, at der ikke har kunnet findes en ordning på problemet med arbejdsgiverbetaling af ledighedsdage.

Som følge heraf må der så ske en forlængelse af den tidligere lov. Dette har SF intet imod, da andet jo er uladsgørligt i øjeblikket.

Det her foreslåede indebærer imidlertid, at arbejdsgiverne kan disponere over de 30 mio. kr., der var afsat til en anden løsning.

Det havde efter SF's mening været på sin plads, at arbejdsgiverne selv måtte betale for deres vægring mod at finde en løsning.

Derfor kan SF ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling, idet mindretallet finder det uforståeligt, at forligspartierne ikke som aftalt har sørget for at få den nuværende overgangsordning erstattet af en forsikrings- eller fondsordning fra 1. juli 1992.

De 30 mio. kr., som staten har afsat i 1992 til delvis dækning af arbejdsgivernes udgifter ved første ledighedsdag, kommer nu ikke arbejdsgiverne til gode, hvilket Fremskridtspartiet stærkt beklager.

Fremskridtspartiet finder, at forligspartierne forlængst burde have gennemført den aftalte lovgivning på dette område, og kan ikke medvirke ved en lovgivning, hvor der er usikkerhed om arbejdsgivernes økonomiske situation.